

Redactare, tehnoredactare: Andreia E. Breaz

Ilustrația copertei: Dan Marius Ghenescu

Colecția: *ITINERARII FILOZOFICE*

Descrierea CIP aparține Bibliotecii Naționale a României
ISBN 978-606-730-741-2

© Octavian Sergentu

Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această
lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul Editurii
și al autorului.

Editura ECOU TRANSILVAN, Cluj-Napoca, 2021

Editor: Nadia Fărcaș

E-mail: office@edituraecou.ro

Telefon: 0745828755; 0364730441

www.edituraecou.ro

Octavian SERGENTU

COLIVIA CU TRANDAFIRI

Editura Ecou Transilvan

Cluj-Napoca

2021

inimii nu mă lăsa să abandonez itinerariul. Eu am strigat plin durere și am urcat pe acoperișul casei ca să văd mai bine. În EPILOG vine iluminarea și augustinianul discipol modern ne îndeamnă cristic: 2. Iubește și crede, crede și iubește. Puterea cuvintelor ne proiectează destinele și culorile. Cuvintele schimbă lumina și se reflectă în oglinda Creatorului care le-a lăsat să ne redea numele și viața.

Octavian Sergentu dovedește, cu acest volum, un fin și sensibil echilibru între panseul filosofic și o originală invenție lirică bine dozată, reușind să revalorizeze și readucă în contemporaneitate înțelepciunea și profunzimea eternă a marilor poeți ai Umanității!

Eugen COJOCARU

CUPRINS

PREFAȚĂ: <i>Octavian Sergentu, în căutarea misterului din grădina cu trandafiri a poeziei.....</i>	5
TRANDAFIRII DOMNULUI.	
I. TRANDAFIRUL GALBEN	13
II. TRANDAFIRUL ROȘU	22
III. TRANDAFIRUL VERDE	31
IV. TRANDAFIRUL NEGRU	40
V. TRANDAFIRUL ALB.....	49
VI. TRANDAFIRUL ALBASTRU	58
VII. TRANDAFIRUL MAGIC.....	67
EPILOG	77
POSTFAȚĂ: <i>Colivia cu trandafiri – o originală operă lirică de inițiere.....</i>	79

I. TRANDAFIRUL GALBEN

1.

Dumnezeu este puntea din inima mea pe care traversează cuvintele emoționate furtuna. Apoi se așază în rugăciune și-n prima lumină întâlnită din bezna nopții.

2.

Dumnezeu îmi spune în șoaptă că există în amintirile mele și în imaginile înfășurate în ceață... surâde mama, mă ceartă tata, după care adorm în somnul meu până-n dimineață.

3.

Dumnezeu îmi spală casa și instituie o curățenie generală, apoi bocește în palmele mele... prin lacrimile mele vrea să-mi șteargă păcatele pe care le-am săvârșit înainte de vreme.

4.

Scutur covoarele întinse pe gardurile copilăriei și ud cu ulciorul grădina plină de trandafiri în care am fost înțepat de o albină. Primul

bocet din calendarul școlar se transformă în prima literă din abecedar.

5.

Dumnezeu este privit prin crăpătura ușii și este înjurat că își strigă copiii. Somnul rațiunii naște creaturile hulii și noi privim resemnați cum trandafirii se ofilesc atunci când se trezesc cretinii.

6.

Viitorul sună din goarnă și probozește prezentul. Alergăm după iluzia propriei umbre și soarele se amuză din nori pentru că vede cât de neîndemânatică sunt rugăciunile noastre.

7.

Am alunecat în primul șanț de pe șantier. Am alunecat în prima groapă săpată morților. Alunecăm continuu. Ne ridicăm și îl zădărâm pe Dumnezeu prin modul nostru de exprimare.

8.

Șarpele a deschis cutia Pandorei și am citit prima literă... primul cuvânt care l-a supărat pe Domnul. Era Păcatul. Ne-am conectat la lumea lui și l-am urmat fără să-i decodificăm secretul.

9.

Lumea nouă a plâns după Dumnezeuul vechi. Roua s-a așezat pe o altă dimineată prin care ne spunem poveștile eterne și metafizice. Nici un Dumnezeu nu este nou sau vechi. Este singur și unic.

10.

Barzele au vestit o nouă epocă... ne-au prezis norocul. Am alergat după ele să ne vedem norocul și ele îl purtau în brațe pe Dumnezeu, pe care noi, oamenii, nu l-am recunoscut, a câta oară...

11.

Corbii ne-au trezit din somn și ne-au tradus literele morții care ne schimbau lumile și universurile. Dincolo de bombardamente și de războaie exista în fiecare dintre noi un Dumnezeu al păcii.

12.

Îl cerșeam pe Dumnezeu... cerșeam pacea. Nu exista un alt tărâm al făgăduinței și nici un cer al păcii, dar în inimile noastre se află o mare sete pentru o Împărăție a bunătății, pe care n-o mai reperăm în zare.

13.

M-am privit în oglindă și am întrebat-o: există oare o parte din Dumnezeu în inima și gândul meu? Cercetam trăsăturile feței și regăseam absența tainei și un individ care se clătina în credință.

14.

Visasem ecranul mare cu o lume care-mi viziona viața într-un film unde toate secretele sunt deschise Universului. Numai Dumnezeu îmi adulmeca curios viața prin broasca ușii.

15.

Dacă lecturăm o carte, ca pe o altă viață, atunci învățăm din toate judecățile la care este supus omul în preajma sentinței supreme. Dumnezeu este cel mai mare consumator de literatură și anonimul literar.

16.

În geam bat fulgi de zăpadă și ne îmbie la o joacă cu măști colorate. Se joacă Dumnezeu cu fulgii, cu bulgării de zăpadă și cu destinele noastre. Dumnezeu ne zâmbește ca un mare maestru al Artei Plastice.

17.

Rugăciunile mele se urcă pe o scară a vieții, așezată în fața Marelui Arhitect. Pășesc pe fiecare treaptă cu prudență și evit căzătura în hău. O urc și îi cer lui Dumnezeu să-mi sprijine pașii.

18.

Numai lacrimile cad pe obraji și ne aruncă în ceață. Învăț să mă ridic pe propriile picioare și să citesc din gramatica vieții. Ploaia nu o pot introduce în casă, ploaia o las la ușă. Dumnezeu adulmecă cerul.

19.

Mâinile se unesc în lanțul iubirii și onorăm calea păcii silabisind cuvinte legate în legăminte. Scriem hieroglife și compătimim văduva casei. Îi cerem iertare omului și ne îmbrățișăm în moarte.

20.

Am strivit o poveste ca pe un fluture, răzbunându-mi patima și suferința. Am evadat din trecut ca să văd zorii dimineții și să privesc pleoapele răsfirate ale Tatălui. Am păstrat o cheie de aur.